

Lotje speelt lotto

(So ein Pech mit dem Glück)

Blijspel in vijf bedrijven

door

HERMANN KUGELSTADT

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOTJE SPEELT LOTTO - SO EIN PECH MIT DEM GLÜCK** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMANN KUGELSTADT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ludo Theunis - door zijn vrouw soms ook Ludovicus genoemd, en dan weet hij ook hoe laat 't is; gepassioneerd schaatspeler, om daarmee z'n wekelijkse zuipavond te kunnen verantwoorden

Lotje - zijn echtgenote; voluit: Liselotte, Leonora, Lambertina; bereid omwille van 'n paar miljoen een spitsvondigheid aan de dag te leggen, die door haar naïviteit niet verder reikt dan gewoon boerenbedrog en daardoor des te hartverwarmender overkomt

Chris - hun beider dochter, die er de grootste moeite mee heeft haar vader, een ongebreidelde afkeer ten opzichte van buitenlanders koesterend, te overtuigen van de goede kwaliteiten van haar geliefde schaapherder

Rashid - officieel: dokter Rashid Nizami; geliefde van Chris, assistentarts en van arabische afkomst, maar geheel gentegreerd, ook waar het betreft z'n kleding; 'n idealist, die in het zelfde ziekenhuis werkt als Chris

DECOR:

Alle bedrijven spelen in een en dezelfde woning, op een etage van een flatgebouw en de situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant 'n deur naar de keuken. In de rechter korte kant 'n voordeur, die met 'n sleutel van buitenaf geopend kan worden en ook in 't slot kan vallen. De deur moet zo gesitueerd zijn, dat m'n erachter 'n trappenhuis mag vermoeden. In de brede achterwand twee deuren, resp. de slaapkamer van Lotje en Ludo en die van Chris. De inrichting van de woning is kleinburgerlijk, maar netjes en degelijk, compleet met tafel, waarin 'n lade, stoelen, zithoek, dressoir, waarop telefoon, 'n schilderij hier, 'n wandversiering daar, het een en ander ook afhankelijk van de mogelijkheid ter plekke. Maar wel alles smaakvol en gezellig.

EERSTE BEDRIJF

Kamerdeur Chris wordt op 'n kier geopend, zij kijkt spiedend rond, komt op in pyama, blijft staan, luistert, dan in de deur iemand naar buiten wenkend, gaat naar voordeur; Rashid opkomend, op z'n tenen, jasje aantrekkend, z'n stropdas hangt nog los, gaat vluchtig met beide handen door z'n haar, Chris wacht 'm op, korte omhelzing, dan opent zij de voordeur, Rashid wil naar buiten, maar zij houdt 'm tegen, want inmiddels zijn onvaste schreden en onverstaanbaar gemompel vanaf de trap hoorbaar, Chris kijkt in 't trappenhuis, vlug terug, deur onhoorbaar sluitend, trekt Rashid weer de kamer in.

Chris: Terug! Pa komt eraan! *(duwt Rashid weer terug in haar kamer)*
Vlug, hij mag je niet zien!

Rashid: En als hij dan in de kamer komt kijken?

Chris: Doet hij nooit. En al zeker niet, als hij 's morgens dronken thuis komt. Toe nou, naar binnen! *(beiden verdwijnen, tegelijkertijd wordt, tamelijk luidruchtig, de voordeur geopend en komt Ludo binnen, veel moeite doende geruisloos te zijn, hetgeen absoluut niet lukt, de deur ontglipt 'm, valt met 'n klap in 't slot, naar de tafel, er zich aan vasthoudend, en passant 'n stoel tegen de vlakke gooiend, waarna hij zich als 'n zandzak op 'n andere stoel laat vallen)*

Ludo: Wie is nu zo lompe om 'n stoel midden in de kamer te zetten! *(de poging om de andere stoel overeind te krijgen, mislukt; inmiddels Lotje op uit haar slaapkamer, met krulspelden in en ochtendjas dichtknopend)*

Lotje: Wat is dan in godsnaam hier gaande? *(zet stoel overeind)*

Ludo: *(stralend)* Lotje, m'n suikerspinnetje!

Lotje: *(nors)* Ach zo. Ben je weer eens zover.

Ludo: *(uitbundig luid)* Maar nee, schatje, niet ver. Ik ben heel dichtbij!
Kijk toch!

Lotje: Schreeuw niet zo, je maakt 't kind nog wakker!

Ludo: *(verbouwereerd)* Wat voor 'n kind?

Lotje: Hoeveel kinderen heb je dan?

Ludo: Ach zo. Maar Chris is toch geen kind meer.

Lotje: Best mogelijk, maar ze heeft wel haar slaap nodig. Ze moet zo meteen namelijk naar d'r werk, terwijl jij je roes kunt uitslapen.

Ludo: Is ze dan al onder de wol?

Lotje: Al? 't Is haast zes man! Over 'n uurtje is 't weer opstaan geblazen.

Ludo: Voor mij?

Lotje: Nee, voor Chris, je dochter.

Ludo: Ho wacht even. De jouwe is 't toch zeker ook!

Lotje: (*ongeduldig*) Ja, de mijne is 't ook. En nu maak maar dat je in bed komt.

Ludo: (*opstaand, wil naar de keuken*) Eerst moet ik nog wat drinken.

Lotje: (*hem energiek tegenhoudend en derhalve iets luider*) Nee, je gaat nu naar bed! Je hebt onderhand genoeg gehad!

Ludo: Pssst! Schreeuw toch niet zo, 't kind heeft d'r rust nodig!

Lotje: (*rustiger*) Ja, en jij ook. Dus kom mee. (*ze trekt hem richting slaapkamer, maar hij wringt zich weer los*)

Ludo: Je weet toch helemaal niet wat gaande is. We hebben namelijk gefeest.

Lotje: Weet ik, doen jullie iedere zaterdag.

Ludo: O ja, maar vandaag hebben we gewonnen.

Lotje: Ook dát verhaal ken ik, want bij skaten moeten er altijd twee winnen.

Ludo: Maar vandaag hebben we allemáál gewonnen!

Lotje: Nu kom alsjeblieft naar bed. En als je je roes hebt uitgeslapen, zul je ook wel beseffen, dat bij skaat niet iedereen kan winnen.

Ludo: Klopt. Maar wel in de lotto!

Lotje: (*geduldig*) Ja ja, jullie zullen veel gewonnen hebben. Hoeveel goeie hadden jullie? Drie? Misschien zelfs vier?

Ludo: Vijf!

Lotje: Man, dat kun je toch niet eens weten, want "ik" heb deze keer immers het formulier ingevuld, dus heb "ik" ook 't afschrift.

Ludo: Maar Emiel, ik bedoel, de kastelein...

Lotje: ...steekt altijd de buit in z'n zak, ongeacht wie er wint. Vertel mij wat!

Ludo: O ja? Maar deze keer dan toch mooi niet.

Lotje: Hoezo? Heeft hij jullie soms getraceerd?

Ludo: Dat niet. Maar hij had nog een oud afschrift van vroeger, en aan de hand daarvan hebben we geconstateerd, dat we gewonnen hebben.

Lotje: Dat moet dan toch al aardig vergeeld zijn, want sinds 'n half jaar vul jij 't formulier altijd in.

Ludo: Logisch. Omdat ik op weg naar kantoor toch altijd langs het inleveradres kom. Is toch zeker niets op tegen?

Lotje: Afgezien dan van het feit, dat jij er steeds 't werk mee hebt.

Ludo: Noem je dat werk? Die paar cijfertjes invullen? En ik hoef ze trouwens maar over te schrijven, want 't zijn altijd dezelfde.

Lotje: De inleg voorschieten mag je ook altijd. En wie weet, hoe vaak je vergeet die terug te vragen!

Ludo: Nooit! Als we na het skaten afrekenen, betaalt ieder ook z'n tweevijftig van de inleg... Maar allee, zoek nu voor alle zekerheid eens

't afschrift van deze week. Waar heb je 't?

Lotje: *(met tegenzin formuleertje uit la halend)* Hier in de la man, hou je gemak... Noem maar de winnende getallen.

Ludo: Winnende getallen? Och ja zeg, we hebben gewonnen!

Lotje: *(ogen ten hemel)* Dat heb je nu al driemaal gezegd! De cijfers wil ik weten.

Ludo: De cijfers? *(diep nadenkend)* Kan ik me niet meer herinneren.

Lotje: *(hem onder de arm nemend en resoluut naar de slaapkamer voerend)* En nu kom je in bed, ja! 't Is mooi geweest!

Ludo: 't Was ook mooi, want we hebben vijf goeie, ik zweer 't je!

Lotje: Ja ja, laten we maar eens afwachten hoe goed ze nog zijn als je weer nuchter bent. *(af, Chris steekt haar hoofd weer om de slaapkamerdeur, komt op, nog steeds in pyama, wenkt achter zich, gaat naar voordeur, Rashid, nu correct gekleed, volgt haar, korte omhelzing, Rashid af, Lotje op dat moment weer op, wil naar keuken, hoort, ofschoon Chris toch voorzichtig is, het sluiten van de voordeur)*

Lotje: Hé, wat moet jij op dit uur van de nacht bij de voordeur?

Chris: Ik hoorde lawaai en wilde eens kijken wat gaande was.

Lotje: Dat lawaai was hier, voordat je pa half bewusteloos in bed viel.

Chris: Nu pas?

Lotje: De heren hebben weer eens gefeest, of beter gezegd, de beest uitgehangen. *(het afschrift van de tafel nemend)* Volgens hem zouden ze vijf goeie in de lotto hebben. Hoe laat is 't eigenlijk?

Chris: Kort na zessen denk ik.

Lotje: *(nikt op telefoon)* Bel 's even. Misschien worden de winnende cijfers al doorgegeven. Het nummer staat op 't lijstje, tweede van boven. *(haalt uit dezelfde la papier en potlood)*

Chris: *(terwijl ze het nummer draait en op 't afschrift doelend)* Hoezo kom jij eigenlijk aan 't afschrift?

Lotje: Omdat ik 't formulier bij wijze van uitzondering heb moeten invullen. Pa had 't vergeten en belde van kantoor, of ik 't even wilde doen en daarna ter bestemder plekke wilde inleveren.

Chris: *(aan telefoon)* Stil. hier komen ze. Schrijf maar: 8, 17, 23, 34, 35, 49 en het reservegetal twaalf. *(Lotje heeft geschreven en vergelijkt de getallen met het oude afschrift, terwijl Chris afbelt)*

Lotje: Verhipt zeg, ik geloof, dat hij warempel ook nog gelijk heeft! Inderdaad vijf goeie: 8, 17, 23, 34, 35... niet te geloven!

Chris: Ga weg! En wat kunnen ze daarvoor beuren?

Lotje: Dat hangt tussen de zes- en achtduizend gulden, denk ik! *(zoekt al in de krantenbak)* Staat altijd in de krant van dinsdag. Misschien dat die hier nog ergens...

Chris: Als 't achtduizend zou zijn, is dat voor elk van hen twee groene

ruggen. *(is de cijfers intussen zelf aan ' t vergelijken geslagen)* Hé zeg... dat zijn... dat zijn geen vijf, maar zes goeie!

Lotje: Hoezo?

Chris: De negenenveertig is hier toch ook ingevuld!

Lotje: *(opgewonden)* Laat zien!

Chris: *(op formulier aangevend)* Hier: 8, 17, 23, 34, 35 en de 49.

Lotje: *(verbouwereerd)* Warempel! Maar pa zei toch... Moment... *(andere formulieren uit de la halend)* hier zijn nog meer oude afschriften... Kijk: 48! Ik heb me vergist! In plaats van 48 heb ik 49 ingevuld!

Chris: *(opgewonden)* Vergist, zeg je!? Gossiepietje ma! In plaats van 'n paar duizend, heb je pa en z'n skaatvrienden misschien wel 'n miljoen bezorgd, als 't niet meer is! Dat is om de verju geen kattepies!

Lotje: *(peinzend)* Je zegt 't! *(dan vastbesloten)* Maar kattepies of niet, dat kleinigheidje is wel van mij!

Chris: *(verwonderd)* Hoezo? *(geen antwoord krijgend en dan begrijpend)* O nee ma... dat kun je toch niet maken!

Lotje: En waarom niet? Het zijn immers mijn cijfers! Pa en zijn collega's drankorgels hebben maar vijf goeie!

Chris: Maar zij hebben de inleg betaald!

Lotje: O nee, dat heb "ik" gedaan! Niettemin, die tweevijftig de man kunnen ze wel terugkrijgen.

Chris: *(honend)* Daar zullen ze nogal mee verguld zijn! Nou luister ma, die kun je niet stilhouden met het teruggeven van hun inleg, die willen hun winst incasseren!

Lotje: Hoezo "hun" winst? "Ik" heb dat formulier toch ingevuld en de inleg betaald ! Van "mijn" huishoudgeld! En misschien dat ze pa dat geld wel hebben teruggegeven, maar ik heb er in elk geval niets van gezien. Dus is 't ook "mijn" inleg, "mijn" formulier en "mijn" winst!

Chris: Oké. Maar je hebt 't formuliertje toch in opdracht van pa ingevuld. En "hij" moet zich tegenover de anderen verantwoorden.

Lotje: O ja, voor vijf goeie. Hij zou immers de 48 hebben ingevuld! De 49 is helemaal alleen 'n idee van mij geweest.

Chris: Je kunt 't keren en draaien zo je wilt, maar 't is en blijft zwendel. En 't zal je ook niet lukken, want hoe wil je dat aan pa verkopen?

Lotje: Makkelijk zat. Ik hoef me toch alleen maar van de domme te houden.

Chris: Maar hij zal z'n winst willen opstrijken!

Lotje: Mag hij gerust. Ik zal ze 'm wel uitkeren. *(al in de krant kijkend)* Wat hebben ze verleden week voor vijf goeie uitbetaald... Ha, hier, 7876 gulden. Wel, die mogen ze rustig onder elkaar verdelen, c.q. verzuipen. Zal me worst wezen.

Chris: En als je dan van vandaag op morgen opeens in 't geld zwemt,

wat voor 'n draai wil je daar dan aan geven?

Lotje: Heb ik toch zelf 'n keer in de lotto meegespeeld.

Chris: Dat gelooft pa nooit! Temeer nog, omdat je doorlopend moppert, omdat hij speelt. Lotto is 'n bijverdienste voor de fiscus, heb je altijd gezegd. 'n Soort extra belasting voor de superstommen.

Lotje: Is ook waar! Maar uiteindelijk begaat iedereen wel eens 'n domheid.

Chris: (*droog*) Ik heb anders nog nooit gehoord, dat iemand 't aan z'n stommiten te danken heeft, dat hij rijk is geworden.

Lotje: O nee? En hoe zit 't dan met de stomste boer, die de dikste aardappelen heeft? Je moet 't gewoon realistisch bekijken. Eén enkele keer heb ik ook eens meegedaan en hup, ook al meteen gewonnen.

Chris: Met pa z'n formulier.

Lotje: O nee, met 't mijne! Ik geef toe, dat de cijfertjes toevallig enige overeenkomst vertonen met die van pa en z'n skaatvrienden, zeker. Maar 't getal waar het op aankomt, heeft er maar één goed en dat ben helaas ik.

Chris: Helaas?

Lotje: Voor het skaatkwartet bedoel ik. Ze waren heel dicht bij 't grote geluk, o ja. Maar ook rakelings langs, blijft niettemin mis. Hihhi.

Chris: (*sarcastisch*) Goed gevlogen, maar geen prijs.

Lotje: Precies. En 't spijt me echt voor ze, eerlijk! Maar mijn schuld is 't toch werkelijk niet, zeg nou zelf.

Chris: Maar van schuld is wel degelijk sprake, als jij 't winnend formulier verdonkeremaand.

Lotje: Wie heeft 't nu over verdonkeremanen? Dat wat ze gewonnen hebben, krijgen ze immers. De winst van vijf goeie betaal ik hen tot op de laatste cent uit. En aan 't formulier zelf zullen ze toch wel geen waarde hechten, neem ik aan.

Chris: Gebruik je verstand ma! Als 't ontdekt wordt, komt er 'n reuze schandaal van en dat kan pa zich als gemeente-ambtenaar niet permitteren.

Lotje: Moeten we ervoor zorgen, dat 't niet ontdekt wordt.

Chris: Dat kun je toch niet verhinderen. Pa zal 't formulier zeker aan z'n vrienden moeten laten zien!

Lotje: (*nonchalant*) Nou ja, in dat geval zal ik me wat moeten laten invallen.

Chris: (*neemt haar 't formulier uit handen*) Ma, wordt wakker! Op dit formulier staan zes goeie en 'n ander heb je niet!

Lotje: (*neemt 't haar weer af*) Verander ik 't toch! Streep de 49 door, zet 'n kruis door de 48 en klaar is Kees. Onze skaatvrienden zullen daar geen probleem van maken, want die weten toch niet beter, alsdat ze

maar vijf goeie hebben.

Chris: Aha, maar als 't erop aankomt, kasseren ze wel voor zes.

Lotje: O nee, kasseren doe ik, want pa moet me dat formulier teruggeven, zodat ik de 48 weer kan doorstrepen en de 49 opnieuw invullen.

Chris: (*dwingend*) Nogmaals ma, laat je hersens werken! Denk je werkelijk, dat iemand je ook maar één cent zal uitbetalen, zodra men ontdekt dat met 't duplicaat geknoeid is?

Lotje: Verhipt, dat is waar. (*al in de la graaiend*) Kan ik beter 'n oud afschrift nemen, hoef ik 't maar één keer te veranderen.

Chris: Zeg ma, besef je ook wel, dat 't wetboek van strafrecht enkele zeer kwalijke formuleringen heeft voor dat wat jij van plan bent?

Lotje: Wat voor formuleringen?

Chris: Bedrog bijvoorbeeld.

Lotje: Maar nee toch kind! Ik bedrieg immers niemand! Wat ik doe, is niets anders, dan m'n goed recht waarborgen.

Chris: Door documentenvervalsing!

Lotje: Nu ga je 't toch werkelijk te ver zoeken baby! 'n Lottoformuliertje kun je toch moeilijk 'n document noemen! (*dan, 'n ander formulier uit de la halend, men ziet haar 'n idee krijgen*) Maar wacht zeg, 't kan toch ook veel eenvoudiger en zonder risico! Hier, 'n nieuw formulier, nog helemaal blanco! Dát is de oplossing! (*gaat aan tafel zitten*) Zeg gewoon, dat ik vergeten heb het formulier in te leveren! Heb 't wel ingevuld, maar niet afgegeven, begrijp je? Dan bedrieg ik niemand en vervals ook geen document. 't Enige dat ik doe is, de zaak 'n beetje belazeren. Maar dat is pa wel van me gewend. (*begint het nieuwe formulier in te vullen*)

Chris: (*ogen ten hemel*) Ma, wat moet dat nou gaan voorstellen?

Lotje: Zei ik toch. 'n Nieuw formuliertje invullen. Dit wordt pa's lottobriefje, dat ik vergeten heb in te leveren. Met zijn cijfers, die goed zouden zijn geweest voor 'n uitkering op basis van vijf goeie. Maar helaas, mijn vergeetachtigheid... hihhi.

Chris: (*het originele afschrift nog eens bekijkend*) Als afzender staat hier L. Theunis en "L" staat voor Ludovicus. Met andere woorden: jij kunt nooit de rechtmatige winnares zijn, want je heet nog steeds Lotje. En daaraan zal ook pa zich nog wel kunnen herinneren, als hij weer nuchter is.

Lotje: In 't doopregister sta ik ingeschreven als Liselotte, Leonora, Lambertina. Dat zijn drie beginletters "L's" en op één daarvan zal ik toch wel mogen incasseren neem ik aan. Bovendien is 't mijn handschrift en niet dat van pa.

Chris: (*op de originele doorslag doelend*) Maar pa heeft dit afschrift toch

al gezien.

Lotje: Dat krijg ik 'm wel uit z'n hoofd gepraat. Hij was immers dronken en... *(onderbreekt zichzelf, argwanend)* Hé zeg, hoe weet jij dat überhaupt? Ik dacht dat jij lag te slapen?!

Chris: Was ook zo. Ik heb alleen eh, ik heb eh...

Lotje: Afgeluisterd? Of misschien nóg erger?

Chris: Maar nee maatje! Wat jij niet altijd meteen denkt!

Lotje: Ja zeg, zou men ook niet?! Plotseling weet jij dingen, die je toch niet zomaar gedroomd kunt hebben!

Chris: Heb ik ook niet. Maar toen jij uit de slaapkamer kwam, heb ik eh...

Lotje: ...net iemand naar buiten geloodst, nietwaar.

Chris: Nee nee, maar toen heb ik dat formuliertje op tafel zien liggen. En omdat jij zei, dat pa net was thuisgekomen, moest ik toch wel aannemen, dat jij 't hem had laten zien.

Lotje: En dat moet ik je geloven?

Chris: Zeker moet je dat!

Lotje: Goed. Mij best. Maar dan moet jij me ook geloven, dat ik vergeten heb de lotto in te leveren. Hebben we elkaar begrepen?

Chris: Hebben we toch altijd al, maatje. Of niet soms?

Lotje: Zeker. Alleen was 't nog nooit zo dringend noodzakelijk als vandaag. *(staat op, gaat richting keuken)*

Chris: En wat ga je nu doen?

Lotje: 'n Sterke kop koffie zetten, want ik geloof, dat we daar nu wel aan toe zijn. *(af)*

Chris: *(met 'n diepe zucht en bedenkelijk in de verte)* Dat geloof ik ook, ja.

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

Lotje doende met de ontbijttafel, af in keuken, Ludo op uit slaapkamer, in broek en overhemd, bekijkt de tafel, neemt deksel van 'n schaal.

Ludo: Aha, zure haringen. Mijn Lotteke mag dan al eens mopperen, maar zorgen doet ze nog steeds goed voor me. *(neemt plaats, terwijl Lotje opkomt met 'n kan koffie en schenkt)*

Lotje: Heb 'm flink sterk gemaakt. Die zal je wel weer op de been helpen.

Ludo: *('n haring uit de schaal vissend, hem omhoog houdend)* Ik denk dat deze hier daar ook wel toe in staat zal zijn. *(eet ervan, terwijl Lotje toekijkt, ondertussen 'n broodje voor 'm smerend)* Ik voel me al meteen 'n stuk beter worden. Zo'n kapot beest doet wonderen. Waar is Chris eigenlijk?

Lotje: Heeft dienst, dat weet je toch.

Ludo: *(kauwend)* Weet ik niet. En wat ik net zo min weet is, waarom ze op de administratie-afdeling van een ziekenhuis ook zondagsdienst hebben.

Lotje: Omdat op zondag ook mensen opgenomen en ontslagen worden.

Ludo: Aha. En waarom moet uitgerekend onze Chris daarvoor opdraaien?

Lotje: Omdat ze er nu eenmaal om de drie weken voor aan de beurt is.

Ludo: Vorige zondag had ze anders ook dienst.

Lotje: Toen is ze ingesprongen voor 'n collegaatje.

Ludo: Ja ja, als er maar niets anders achter zit.

Lotje: Wat bedoel je daarmee?

Ludo: Gisteravond bij Emiel heb ik me zo'n beetje in de haren gehad met de een of andere gozer, die teveel gedronken had en ruzie zocht.

Lotje: Toch niets ernstigs, hoop ik?

Ludo: Ben je mal. Maar op 'n gegeven moment werd de hufter brutaal en liet zich ontvallen, dat ik me maar beter om m'n dochter kon bekommeren, daar die anders mogelijk met 'n bedoeïenenjohnny naar huis zou kunnen komen.

Lotje: Wat?

Ludo: Eerlijk, dat zei ie.

Lotje: En wat heeft dat dan te betekenen?

Ludo: Wilde ik natuurlijk ook weten. Maar zoals gezegd, de kerel was dronken en buiten het feit, dat hij beweerde Chris te kennen uit 't ziekenhuis, heb ik verder niets uit 'm kunnen krijgen. En kort daarna was hij ook zo vertrokken.

Lotje: Je gelooft toch zeker niet dat Chris... Och kom, zo stom zal ze toch niet zijn!

Ludo: Nee, denk ik ook niet... Niettemin, je weet hoe hoog ze altijd opgeeft over de welwillendheid van de buitenlandse assistentartsen die bij hen werken. Altijd bereid voor hun nederlandse collega's bij zondags- of nachtdienst in te springen, zegt ze steeds.

Lotje: Toch alleen maar, omdat ze zelf ook nooit te beroerd is iemand anders op dat gebied 'n plezier te doen.

Ludo: Ja ja, dat klopt... Maar moet je nagaan Lotje, dat zou in onze tijd nooit gekund hebben. Kleurlingen, die hier 'n artsenopleiding volgen.... Je zou gadsamme schrik hebben om ziek te worden, alleen al uit angst niet door 'n arts, maar door 'n medicijnman geholpen te worden.

Lotje: Och kom, daar zijn ook heus wel acceptabele, nette en fatsoenlijke mensen bij.

Ludo: Onder die vreemdelingen? Ik zweer 't je, Lotje, allemaal één pot nat! Onze gevangenissen zijn toch voor negentig procent gevuld met alleen maar buitenlands tuig! Als Chris zich met zo eentje zou inlaten...! 't Wordt me rood voor de ogen, als ik er aan denk! Ik zou in staat zijn haar bont en blauw te slaan!

Lotje: (*droog*) Nou ja, daarmee heb je de meeste kleuren dan ook zowat gehad. Maar volgens mij kun je je verfdoo's gerust dichtklappen, want Chris is veel te verstandig voor zoiets. Ze heeft 'n heel fijne neus voor wat wel en niet kan.

Ludo: Hopelijk heb je gelijk. Weet je wat me 'n paar dagen geleden 'n kennis van 't arbeidsbureau vertelde?

Lotje: Nee, ik was er immers niet bij.

Ludo: Een gastarbeider, 'n Italiaan of 'n Turk of iets dergelijks, die bij 'm kwam om informatie, heeft hij gevraagd, hoe 't hem dan al zo bij ons beviel. En wat dacht je wat die vent zei?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto